

مطالعه عامل بیماری بلایت باکتریایی کدوئیان در ورامین و ارزیابی مقاومت تعدادی از ارقام و لاین‌های خیار نسبت به آن

Etiology of bacterial blight of cucurbits in Varamin and reaction of some cucumber cultivars and lines to the pathogen

داریوش شهریاری^{*}، عبدالله قبانلو، خدیجه حافظ، حشمت‌اله رحیمیان و ابوالقاسم قاسمی
مرکز تحقیقات کشاورزی ورامین، گروه گیاه‌پزشکی مجتمع آموزش عالی ابوریحان، دانشگاه
تهران، گروه گیاه‌پزشکی دانشکده کشاورزی مازندران، موسسه تحقیقات آفات و
بیماریهای گیاهی تهران

دریافت ۱۳۸۳/۳/۲۳ پذیرش ۱۳۸۳/۱۲/۵

چکیده

طی سالهای ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۳ در مزارع ورامین علائم لکه‌برگی و سوختگی به صورت ۷
شکل همراه با هاله زرد رنگ روی گیاهان طالبی، کدو و خیار مشاهده گردید. در دمای ۲۷ تا
۳۰ درجه سانتیگراد، گسترش آلدگی به نحوی بود که موجب سوختگی کامل اندامهای گیاه
می‌گردد. در تمامی موارد از نمونه‌های بیمار، یک باکتری گرم منفی و نیازمند به اکسیژن و
فلورست جدا و ویژگی‌های فتوتیپی و نقوش الکتروفورزی پروتئین‌های سلولی آنها تعیین
گردید. باکتری جدا شده *Pseudomonas marginalis* pv. *marginalis* شناسایی گردیدند.
بیماریزایی جدایه‌ها روی خیار گلخانه‌ای رقم سلطان و لاین RS-410332 به اثبات رسید.

* مسئول مکاتبه

بررسی هایی در زمینه ارزیابی مقاومت ۷۷ رقم تجاری و لاین خیار به عامل بیماری انجام گرفت. نتایج نشان داد که بسیاری از ارقام و لاین های خیار، حساس، برخی متحمل و ارقام و لاین های TN 94139 و TN 94190, Super Shohal, TN 94162 , KC361106, GH4, KC 361065 نسبتاً مقاوم و رقم Kozakloo مقاوم بودند.

واژه های کلیدی: خیار و ارقام مقاوم

مقدمه

در بین گیاهان خانواده کدوئیان، خیار (*Cucumis sativus*) ، طالبی (*C.melo*) و کدو (*Cucurbita pepo*) میزبان تعدادی از باکتریهای بیماریزای گیاهی از جمله:

- *Pseudomonas syringae* pv . *lachrymans* (Smith & Bryan) Young & Wilkie
- *Erwinia tracheiphila* (Smith) Holland
- Acidovorax avenae* subsp . *citrulli* (Schaad et al.) Willems et al.
- Pectobacterium carotovorum* subsp . *carotovorum* (Jones) Waldee, Hauben et al.
- Xanthomonas cucurbitae* (ex Bryan), Vauterin et al .
- Xanthomonas melonis* (Neto et al), Vauterin et al .
- Pseudomonas marginalis* pv . *marginalis* (Brown) Steven

می باشد.

باکتری *P. marginalis* سه پاتوار با دامنه میزبانی مختلف می باشد. پاتوارهای *P.m. pv. alfalfa* (Pmp) *P.m. pv. pastinaceae* دامنه میزبانی محصور داشته در صورتیکه *Pmm* میزبانهای متعددی دارد (Bradbury 1984). گوجه فرنگی (*Cynara scolymus*)، کلم (*Brassica oleracea*), آرتسیو (*Lycopersicon esculentum L.*)، پیاز (*Allium cepa*), نخود (*Apium graveolens*)، کاهو (*Pisum sativum*)، خیار (*Cucumis sativus*)، طالبی (*Cucumis melo*) و برخی گیاهان زیستی و سبزی از جمله میزبان های مهم می باشند (Pmm Wright & Grant 1998, Kawarabayashi & Suyama 1990, Scorticchini 1994, Penalver et al. 1994, Vassilev 1997 Bradbury 1984, Dixon, 1984). بیماریزایی باکتری *P. marginalis* در سال ۱۹۷۶ (Ghobakhloo et al. 2002 همکاران (Ohta et al. 1976) روی خیار گزارش شده است.

Erwinia tracheiphilia در سراسر آمریکا بویژه مناطق شرقی بفراوانی وجود دارد. همچنین از مرکز و شمال اروپا و جنوب آفریقا و ژاپن نیز گزارش شده است (Dixon, 1984). مهمترین

میزان آن در خانواده کدوئیان طالبی و کدو بوده (Agrios 1978) ولی هندوانه به آن مقاوم می باشد و /ترسون و همکاران واکنش ۱۴ رقم هندوانه را در مقابل این باکتری برسی و مشاهده نمودند که ارقام در مرحله یک برگی حساسند ولی در مرحله ۱۰ برگی علائم بارزی از بیماری را نشان نمی دهند (Waterson 1971). این باکتری زمستان روی *Solidago memeritis* و *Sorghum halepense* بدون اینکه علائمی در آنها ایجاد کند باقی می ماند .(Staub & peterson 1986)

به برگ، ساقه و میوه خیار در درجه اول و *Pseudomonas syringae* pv. *lachrymans* همچنین به طالبی، کدو و هندوانه حمله می کند. عامل بیماری در جنوب آمریکا و اروپا و بسیاری از کشورهای جهان وجود دارد (Agrios 1978) این باکتری از طریق سیستم آوندی وارد بذر شده و از این طریق برگ های لپهای را بعد از سبز شدن مورد حمله قرار می دهد .(Walker, 1952)

بیماری بلایت باکتریایی از سال ۱۳۷۵ در مزارع طالبی، کدو، خیار و گلخانه های خیار درختی شهرستان ورامین شایع گردیده است. علائم بیماری غالباً به صورت آب سوختگی و نکروز زاویه ای شکل همراه با هاله زرد رنگ از حاشیه برگها شروع می شود و با وقوع بارندگی های اوایل فصل بهار و رسیدن دما به ۲۷ تا ۳۰ درجه سانتیگراد، گسترش آводگی در بوته ها باعث سوختگی و خشکیدگی کامل برگ، دمبرگ، ساقه، دمگل و میوه می گردد. شدت آводگی در سالهای ۱۳۷۹-۱۳۸۰ در گلخانه های آводه، به گونه ای بود که در اواسط فصل رشد جمع آوری گردیدند قبانلو و همکاران (۱۳۸۱). با توجه به اهمیت این بیماری در مزارع و گلخانه های شهرستان ورامین، ضمن شناسایی و تعیین خصوصیات عامل بیماری، طی سالهای ۱۳۷۹، ۱۳۸۱ بررسی هایی در زمینه ارزیابی مقاومت ۷۷ رقم تجاری و لاین های بذر خیار موجود در بانک ژن موسسه تحقیقات و اصلاح نهال و بذر کرج، به این بیماری انجام گرفت .(Ghobakhloo et al. 2003)

روش بررسی
جداسازی

قطعاتی از برگها و ساقه‌های دارای علائم بیماری با آب شسته و پس از دو بار شستشو در آب مقطر سترون در داخل تشتک‌های پتری سترون به کمک تیغ خرد گردید. حدود ۲۰ دقیقه پس از نگهداری در دمای اتاق، ۱۰۰ میکرولیتر از سوسپانسیون حاصل روی محیط‌های آگار مغذی حاوی ۵٪ درصد ساکارز (Nutrient agar 0.5% sucrose, NAS) مخلوط گردید. پس از کشت تشتک‌های پتری به مدت دو روز در دمای 25 ± 1 درجه سانتیگراد نگهداری شدند. کلنی‌های باکتری غالب جدا و روی محیط King's B (KB) تکثیر گردید. جدایه‌های باکتری روی محیط منبور در دمای ۴ درجه سانتیگراد و سوسپانسیونی از هر جدایه در آب مقطر سترون و درون لوله‌های درب دار در دمای اتاق نگهداری شد. آزمایش‌های فیزیولوژیکی، بیوشیمیایی و تنفسیهای باکتری‌های جدا شده به روش‌های معمول (Schoad, 2001) انجام شد.

آزمایش بیماریزایی

در بررسی بیماریزایی جدایه‌ها از گیاهچه‌های ۶-۴ برگی خیار گلخانه‌ای رقم Soltan و لاین 410332 RS و ارقام کدو و طالبی استفاده شد. بذر این گیاهان در گلدانهای حاوی خاک باعچه و در شرایط گلخانه (دمای ۲۵ الی ۲۷ درجه سانتیگراد) رشد داده شدند. به‌منظور افزایش رطوبت محیط و سطح گیاه، ۴۸ ساعت قبل از مایه زنی روی گیاهان با آب مقطر مه‌پاشی صورت گرفت و پوشش پلاستیکی سلوفان روی آنها کشیده شد. جدایه‌های مورد بررسی، روی محیط NAS به مدت ۴۸ ساعت و در دمای ۲۷ درجه سانتیگراد کشت و چگالی نوری سوسپانسیون باکتریها در آب مقطر سترون با استفاده از اسپکترو فوتومتر به ۰/۰۱ واحد در ۶۰۰ نانومتر (غلظت 0 ۱سلول باکتری در میلی‌لیتر) تنظیم شد. سوسپانسیون حاصله با استفاده از دو روش: ۱- محلول پاشی و ۲- به کمک سرنگ به حاشیه پشت برگ‌ها مایه‌زنی شد. در تمامی موارد گیاهان شاهد با آب مقطر سترون مایه‌زنی شدند، سپس پوشش پلاستیکی سلوفان تا ۲۴ ساعت روی گلدانها حفظ شده و گلدان‌ها جهت ارزیابی روزانه در گلخانه نگهداری گردیدند.

الکتروفورز پروتئین

جدایه‌ها باکتریای روی محیط N A کشت و به مدت ۴۸ ساعت در دمای 25 ± 1 درجه سانتیگراد، تکثیر شدند. سلول‌ها از سطح محیط شسته و در آب مقطر سوسپانسیون

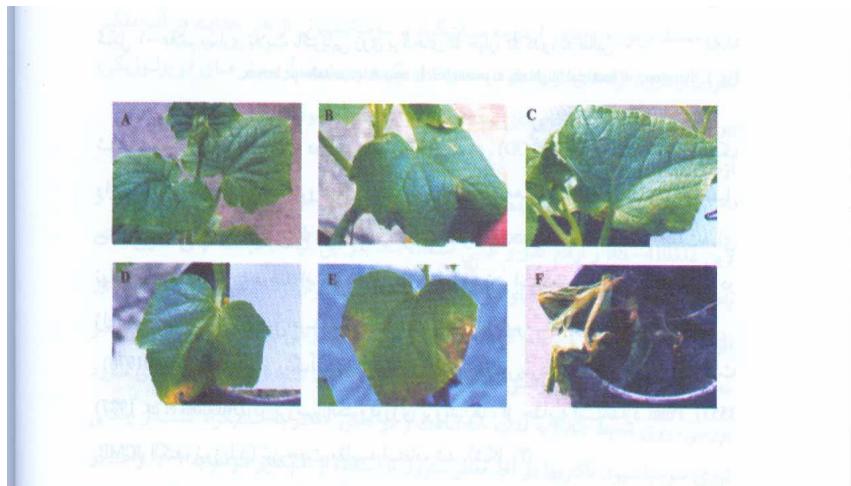
شکل ۱- علائم بیماری بلایت باکتریایی روی برگ‌های a: خیار، b: کدو، c: طالبی.

Fig. 1. Symptoms of bacterial blight on, a: cucumber, b: squash, c: cantaloupe leaves.

شدند و پس از دو بار شستشو در آب مقطر، چگالی نوری (Optical density, OD) آنها به یک واحد در ۶۰۰ نانومتر با اسپکتروفوتومتر تنظیم گردید. به نمونه‌ها با فر حاوی سدیم دودسیل سولفات (Sodium dodecyl sulfate, SDS) و مرکاپتواتanol (2-mercaptoethanol) انجام گرفت (Laemmli 1970) به غلظت‌های نهایی به ترتیب ۲ و ۴ درصد اضافه شد و پس از لیز شدن و استخراج پروتئین، الکتروفورز در ژل ۱۰ درصد پلی‌اکریل‌آمید با استفاده از سیستم ناپیوسته (Discontinuous) (Lammi et al. 1987) انجام و رنگ‌آمیزی با کومازی بلسو عکس‌برداری از ژل صورت گرفت. در بررسی الکتروفورزی پروتئین‌ها، از جدایه استاندارد Pmm (Ausubel et al. 1987) ICMP، الکن، نیوزیلند) نیز جهت مقایسه استفاده شد. (شکل ۳).

بررسی تحمل مقاومت نسبی ارقام و لاین‌ها طی سال‌های ۱۳۷۹-۱۳۸۱ بررسی‌هایی در زمینه ارزیابی مقاومت نسبی ۷۷ رقم تجاری و لاین خیار به بیماری انجام گرفت. برای هر رقم پنج گلدان (تیمار) و یک گلدان شاهد در نظر گرفته شد و در مرحله تولید اولین برگ حقیقی، مقدار یک میلی‌لیتر سوسپانسیون رقیق مخلوطی از هشت جدایه باکتری با خاصیت بیماری‌ای بالا با غلظت 10^5 سلول باکتری در میلی‌لیتر به پشت برگ بوته‌ها مایه زنی گردید. نتایج پس از ۱۴ روز بر اساس روش کنادی و همکاران (Canady et al. 1991) با کمی تغییر بررسی گردید.

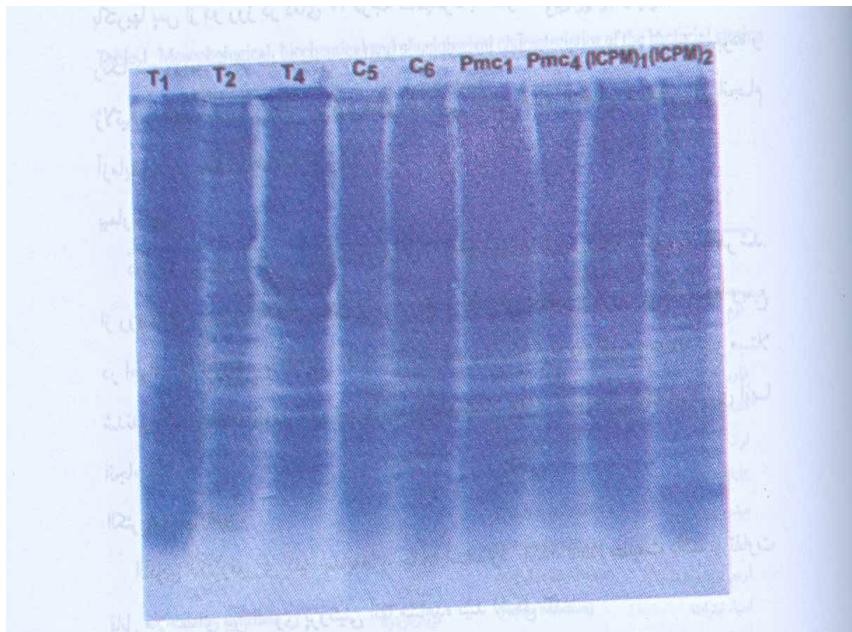
ارزیابی درجه حساسیت یا مقاومت با شماره‌دهی واکنش ارقام از ۰ تا ۹ و با شاخص‌های زیر تعیین گردید. ۰ = بدون علائم (R)، ۱= درصد آلودگی در سطح پهنه برش (MR)، ۳۰-۳۴ درصد آلودگی در سطح پهنه برش (MS)، ۷۰-۸۷ درصد آلودگی در سطح برگ‌های تلقیح شده (S) و ۱۰۰= درصد آلودگی در سطح برگ گیاه و گسترش آن به ساقه و نهایتا مرگ کل بوته (HS) (شکل ۲).

شکل ۲- شاخص بیماری جهت تعیین آلودگی و حساسیت ارقام خیار :A(شاهد)، B (درجه ۱)، C (درجه ۳)، D (درجه ۵)، E (درجه ۷)، F (درجه ۹).

Fig. 2: Rating Scheme used to evaluate bacterial blight severity on cucumber cultivars; A(control), B, C, D, E and F (severity scales 1,3,5,7 and 9, respectively) .

در طی ارزیابی ارقام، رطوبت گلخانه بیش از ۹۰ درصد و دمای شبانه ۱۸ تا ۲۱ و دمای روزانه ۲۴ تا ۲۹ درجه متغیر بود. مجموعاً ۳۰۰۰۰ لوکس نور به کمک هشت لامپ مهتابی ۴۰ وات در گلخانه با فاصله ۷۵ سانتیمتر از سطح بوته‌ها تامین گردید.

شکل ۳- مقایسه نقوش الکتروفورزی جدایه‌های عامل بلایت باکتریایی کدوئیان در ورامین با جدایه استاندارد *Pseudomonas marginalis* pv. *marginalis*. از چپ به راست جدایه‌های به دست آمده از: T₁ (طالبی)، T₂ (طالبی)، T₄ (طالبی)، C₅ (کدو)، C₆ (کدو)، Pmc₁ (خیار)، Pmc₄ (خیار)، ICMP₁ (استاندارد) و ICMP₂ (استاندارد).

Fig. 3. Electrophoretic profiles of cell proteins of bacterial blight isolates in Varamin and *P.m.pv.marginalis* 3553 . Right to left, isolates from cantaloupe (T₁, T₂, T₄) squash (C₅, C₆) cucumber (Pmc₁, Pmc₂) and ICMP₁ (2).

نتیجه جداسازی

بررسی‌های فنوتیپی روی جدایه‌های به دست آمده از نمونه‌های برگ و ساقه خیار، طالبی و کدو و جدایه استاندارد Pmm.3553 نشان داد که باکتریهای جدا شده همگنی گرم منفی

میله‌ای شکل، هوازی و کاتالاز مثبت بوده و روی KB تولید رنگ فلور سنت نمودند. کلنی باکتریها پس از دو روز در دمای ۲۷ درجه سانتیگراد به قطر ۳ میلی‌متر، به صورت بر جسته به رنگ کرم روشن ظاهر شد. تمامی جدایه‌ها لوان، اکسیداز و آرجی‌نین دی‌هیدرولاز مثبت بوده و ژلاتین را ذوب نمودند. سایر ویژگی‌های فنوتیپی جدایه‌های انتخاب شده برای انجام آزمایشات در جدول (۱) منعکس شده است.

بیماری‌زایی

دو روز پس از مایه‌زنی جدایه‌ها در پهنهک برگ‌ها، لکه‌های آب سوخته و کلروزه ظاهر شد. از روز دوم به بعد خشکیدگی بافت از مرکز لکه و گسترش لکه‌های نکروزه و هاله نسبتاً وسیع در اطراف آن شروع و با افزایش دما به ۲۷ تا ۳۰ درجه سانتیگراد دمیرگها و ساقه نیز مبتلا شدند. باکتری‌های مایه‌زنی شده مجدداً از بوته‌های بیمار جدا و آزمون‌های شناسایی روی آنها انجام شد.

الکتروفورز پروتئین

الگوی الکتروفورزی کلیه جدایه‌ها با جدایه استاندارد Pmm 3553 مطابقت داشته و تفاوت قابل ملاحظه‌ای بین الگوی پروتئینی آنها مشاهده نشد (شکل ۳). بررسی تحمل مقاومت نسبی ارقام و لاین‌ها بررسی‌های انجام شده به منظور تعیین مقاومت نسبی ارقام و لاین‌های خیار موجود در بانک ژن موسسه تحقیقات اصلاح و نهال و بذر کرج و برخی ارقام تجاری نشان داد که بسیاری از ارقام و لاین‌ها حساس، برخی متتحمل و ارقام و لاین‌های GH4، Super Shoha، TN 94190، KC 361065، KC 361106، TN94162، 94139، Kozakloo مقاومت نسبی در برابر بیماری داشته و فقط رقم ۲۱۰ مقاوم است (جدول ۲).

بحث

عالئم بیماری بلاست در مزارع کدوئیان و گلخانه‌های خیار درختی در منطقه ورامین به صورت سوختگی برگ‌ها از حاشیه و نکروز ساقه از سال ۱۳۷۵ شیوع پیدا کرده است. جدایه‌های به دست آمده از بوته‌های آلوده به خاطر تولید لوان و اکسیداز، لهانیدن سیب‌زمینی،

Archive of SID

جدول ۱ - خصوصیات مرفولوژیکی، بیوشیمیایی و تغذیه‌ای استرین‌های باکتری جدا شده

کدوئیان در ورامین

Table 1. Morphological, biochemical and physiological characteristics of the bacterial strains isolated from cucurbits in Varamin district

خصوصیات Characteristics		خصوصیات Characteristics		
				گرم
+	Hypersensitive reaction on pelargonium	فوق حساسیت در شمعدانی	-	(Gram)
-	H ₂ S from pepton	تولید H ₂ S از پپتون	+	(Fluorescent)
+	H ₂ S from cystein Acid from	تولید H ₂ S از سیستئین تولید اسیداز	+	(Oxidase) (Levan formation from sucrose)
+	Sucrose	ساکاروز	+	(Catalase)
+	Mannitol	مانیتول	-	(Starch hydrolysis)
+	Glucose	گلوكز	+	(Gelatin hydrolysis)
±	Sorbitol	سوربیتول	+	(Arginine dihydrolase)
±	(Meso- erythrithol)	مزواریتریتول	-	(Nitrate reduction)
-	(Adonitol)	آدونیتول	+	(Potato rot)
	Utilization of:	استفاده از:	0	(Oxidative/Fementative, O/F)
-	(L- Tartrate)	ال - تارتارات	-	(Hypersensitive reaction on tobacco)
+	(Lactic acid)	لاکتیک اسید		توتون

+: واکنش مثبت ، وجود فعالیت یا استفاده از ترکیبات

-: واکنش منفی ، عدم وجود فعالیت یا عدم استفاده از ترکیبات

- Negative reaction or no growth

±: تعدادی از سویه‌های با واکنش مثبت و بقیه با واکنش منفی

جدول ۲ - حساسیت به بلاست ارقام و لاین‌های خیار، براساس درصد و شاخص سوختگی

Table 2. Blight susceptibility, and mean blight severity rating of on cucumber cultivars

Cultivar/Line	لاين / رقم Disease severity	شدت بيماري Blight%	درصد سوختگى	Cultivar/Line	لاين / رقم Disease severity	شدت بيماري Blight%	درصد سوختگى
Kozakloo	0	0	Super	hilar S 1008	7	77.8	
GH ₄	1	11.1	S 8F26		7	77.8	
KC361106	1.2	13.3	Hybride super stone		7.3	81.1	
TN 94162	1.4	15.6	TN 94129		7.4	82.2	
KC 36 1065	1.75	19.4	TN 94120		7.4	82.2	
Super shoha ₁	1.8	20	KC 361025		7.4	82.2	
TN 94139	2	22.2	GH ₃		7.8	86.7	
TN 94 190	2.2	24.4	RS 410332		8	88.9	
TN 94 177	3	33.3	Hybride P- X 4108		8	88.9	
KC 361018	3	33.3	Hybride rogal 203		8	88.9	
Eston 301	3.9	43.3	Super dominos		8.2	91.1	
Tornado F ₁	4.3	47.8	KC361105		8.2	91.1	
FD- C 101	4.5	50	PvaH 654		8.2	91.1	
Super star	4.6	51.1	Voyaj F ₁		8.2	91.1	
Hybrid Zina S-K 4023	4.7	52.2	Hybrid Superhilar S		8.2	91.1	
ZHONGNONG NO. 8	5	55.6	Hybrid 1343		8.3	92.2	
Voyage F ₁	5	55.6	Zhong Nong NO. 09		8.4	93.3	
Babol local	5.1	56.7	RS 164-695		8.6	95.6	
TN 94136	5.4	60	RS 26138		8.6	95.6	
TN 94 133	5.4	60	RS 18561		8.6	95.6	
TN 94 152	5.4	60	GH ₂		8.6	95.6	
Deshiran Olia	5.5	61.1	Titan		8.7	96.7	
Borna 783	5.7	63.3	Zina S-K- 42-3		8.7	96.7	
Jackie F1 (201)	5.7	63.3	AYAT		9	100	
Hybride super 2000	5.8	64.4	GHS		9	100	
Hybrid rogal 204	5.8	64.4	Super shoa ₂		9	100	
TN 94 209	6	66.7	SM 22909 F ₁		9	100	
Oscar F ₁	6	66.7	TN 94141		9	100	
Hybrid cucumber	6	66.7	GH1		9	100	
Erieigor F ₁							
Blik F ₁	6.2	68.9	E 320723		9	100	
TN 94 172	6.2	68.9	KC 361024		9	100	
Hybride e P- S 1654	6.3	70	TN 94150		9	100	
SCR Mini cucumber E	6.3	70	RS22 981		9	100	
220728							
FD- C- 101	6.4	71.1	Soltan		9	100	
Hybride P- S1637	6.4	71.1	Dolyphus (202) F ₁		9	100	
PK 610	6.6	73.3	Basmench		9	100	

Archive of SID

Table 2 (continued)

جدول ۲ - (ادامه)

KC361001	7	77.8	ViVa F ₁	9	100
TN 94 154	7	77.8	Basmench	9	100
Hybrid S-C 299	7	77.8	ViVa F ₁	9	100
Hybrid P-S1023	7	77.8			

شدت بیماری:

Disases severity: 0=0% blighted	صفر=بدون سوختگی برگ
1= 10% blighted	۱۰ = درصد سوختگی برگ
9= 100% blighted	۹۰ = درصد سوختگی برگ

تولید آرجی نین دی هیدرولاز، عدم تجزیه نشاسته و عدم احیاء نیترات جزو گونه فنوتیپی به عنوان *P. fluorescens* Biovar II) *Pseudomonas marginalis* فنوتیپی شد (Bradbury 1986, Palleroni 1984, Grogan & Misaghi 1969).

تفاوت‌هایی در تولید اسید از سوربیتول و مزواریتریتول در جدایه‌ها مشاهده شد اما براساس نتایج آزمون‌های فنوتیپی و منابع کربن مورد استفاده در مقایسه با استرین استاندارد Pmm 3553 اختلاف قابل ملاحظه‌ای مشاهده نگردید. مشخص ترین علائم بیماری پس از یک هفته و همزمان با افزایش دمای گلخانه بین ۲۷ تا ۳۰ درجه سانتیگراد ظاهر گردید.

ارزیابی مقاومت نسبی ارقام و لاین‌های خیار بیانگر آن است که اکثر لاین‌ها و ارقام مورد آزمایش بویژه ارقام تجاری پر محصول و هیبرید، به بیماری حساس بوده و جهت تداوم اصلاح نباتات، لازم است شناسایی ژن‌های مقاومت به بلاستیکی و دیگر بیماریها و آفات گیاهی مورد توجه قرار گرفته تا بتوان از آن‌ها جهت مقاوم نمودن ارقام خیار از طریق تلاقي یا روش‌های بیوتکنولوژیکی استفاده نمود (Ghobakhloo et al. 2003). تا کنون کوشش‌هایی در زمینه شناسایی ارقام مقاوم گیاهان پیاز، سیر و کلم به عامل بیماری انجام شده است (Miyaura Wright & Grant 1998, Canady et al. 1991, Shinada 1979) در بررسیهای صورت گرفته توسط محققین مرکز تحقیقات کشاورزی و رامین مشخص گردیده است که رقم 361105 KC در مقابل سفیدک داخلی مقاوم ولی نسبت به باکتری

حساس به سفیدک داخلی و مقاوم به باکتری می‌باشد. در مقابل رقم KC 361065 به هر دو عامل بیماری، مقاومت نشان داده است (Shariari & Rafezi, 2003).

باکتری *P. marginalis* در اغلب گیاهان سبزی و صیفی بویژه کدوئیان می‌تواند از طریق بذر منتقل گردد. در گلخانه‌های مورد بررسی شدت خسارت این بیماری در مقایسه با یکی از مهم‌ترین بیماریهای گلخانه‌ای خیار، یعنی سفیدک کرکی، به مراتب بالاتر بوده و موجب نابودی اغلب بوته‌ها در سال‌های اخیر گردیده است. با اجرای مدیریت صحیح گلخانه از جمله تعادل رطوبت و دما و ممانعت از تشکیل شبنم در سطح گیاه، استفاده از بذر سالم و ضدغوفنی شده با ترکیبات مسی و آنتیبیوتیک‌ها و استفاده از ارقام مقاوم و رعایت بهداشت می‌توان این بیماری را کنترل نمود.

سپاسگزاری

نگارندگان از خدمات آقای دکتر شهریار عسگری محقق مرکز تحقیقات کشاورزی و رامین بخاطر همکاری در تنظیم مقاله صمیمانه قدردانی و تشکر می‌نمایند.

منابع

جهت ملاحظه به صفحات (79-81) متن انگلیسی مراجعه شود.

نشانی نگارندگان: داریوش شهریاری، و خدیجه حافظ، آزمایشگاه تحقیقاتی آفات و بیماریهای گیاهی مرکز تحقیقات کشاورزی و رامین، عبدالله قبائلو، گروه گیاه‌پزشکی مجتمع آموزش عالی ابوریحان، دانشگاه تهران و حشمت‌اله رحیمیان گروه گیاه‌پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه مازندران، ساری